

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Bc. Jany Satrapové ve věci

žalobkyně: **Z. S.**, narozená dne X,
bytem X,
zastoupena advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2023, č. j. KUUK/012578/2023/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2023, č. j. KUUK/012578/2023/DS/Hac, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení správních agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 2. 11. 2022, č. j. MgMT/124177/2022, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky žalobkyně proti záznamu bodů v její evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 8. 9. 2022 byl

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

potvrzen. Současně žalobkyně navrhla, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně nejprve namítala, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobkyní předloženými důkazy a návrhy. K tomu dále uvedla, že předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, a to rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Magistrátu města Kladna, ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. Z uvedených rozhodnutí vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Dále uvedla, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená praxe při posuzování obdobných věcí.
3. Dále žalobkyně uvedla, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, kterým může být jediné rozhodnutí. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Na podporu své argumentace žalobkyně předložila kopie rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901 a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku a nejsou v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Žalobkyně rovněž poukázala na rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C1404971, ze kterého je naopak zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy.
4. Žalobkyně měla dále za to, že z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce (žalobkyně), místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Za chybnou označila argumentaci žalovaného, že přestupce dal svým podpisem souhlas se způsobem projednání přestupku a se správností daného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí správního orgánu neodpovídá přestupce a není po přestupci možné požadovat takovou znalost práva, aby mohl rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
5. Dále žalobkyně uvedla, proč pokutové bloky nejsou dle jejího názoru způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Obecně konstatovala, že v případě nepřipoutání se bezpečnostním pásem je nedostatečný popis přestupku "*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*" Dále je to tehdy, kdy z pokutového bloku není zřejmé, že došlo k porušení povinnosti za jízdy a zda přestupce vystupoval v pozici řidiče, dále pokud není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, dále pokud jsou údaje uvedeny nesrozumitelně, nepřehledně a nečitelně, kdy nelze zjistit okolnosti přestupku.
6. Následně žalobkyně popsala vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 12. 9. 2022 a ze dne 10. 12. 2019. Žalobkyně poukazovala na následující pochybení.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Nejdříve sdělila, že u pokutového bloku ze dne 12. 9. 2022 v kolonce vztahující se k osobě přestupce není přesně uvedena osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné, nejsou zde přesně vypsány požadované údaje. Například zde chybí rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
8. V kolonce popisující místo, dobu a jednání přestupce není přesně uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplyvá jednoznačná skutková podstata, ani porušení s tím související zákonné povinnosti. Právní kvalifikace předmětné povinnosti je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, neboť ze zápisu sice vyplývá porušení § 6 zákona o silničním provozu, nikoli však konkrétní bod či písmeno.
9. V kolonce pokutového bloku týkající se kvalifikace přestupkového jednání je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání toliko zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání žalobkyně označila za značnou vadu. Dále namítala, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
10. V kolonce označující formu zavinění není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
11. V kolonce, v níž by měla být uvedena výše uložené sankce, není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
12. Dále nebylo jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok (žalobkyně v žalobě výslovně uvedla napadené rozhodnutí, ale z kontextu je zřejmé, že měla na mysli pokutový blok) vydáno a ze zápisu nebylo zřejmé, zda byly uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla pokutový blok vydat, a to včetně jejího podpisu a podpisu přestupce. Data vyhotovení a převzetí pokutového bloku žalobkyní jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného pokutového bloku.
13. K pokutovému bloku ze dne 10. 12. 2019 žalobkyně sdělila, že v kolonce č. 6 je vlivem zápisu či kvality kopie příkazního bloku nečitelná právní kvalifikace jednání, kterého se měla žalobkyně dopustit. Údaje na pokutovém bloku nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty, a nemůže se tedy jednat o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
14. Závěrem žalobkyně namítla, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázala i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Konstatoval, že žalobní námitky se shodují s odvolacími námitkami, s nimiž se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí.
16. Dále uvedl, že se podrobně zabýval všemi náležitostmi pokutových bloků, přičemž v žádné z kolonek všech pokutových bloků neshledal vadu, a tudíž se jedná o relevantní podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Námitky stran pokutového bloku ze dne 10. 12. 2019 shledal irrelevantní. K námitkám stran pokutového bloku ze dne 12. 9. 2022 sdělil, že pokutový blok s takovýmto datem se v napadeném rozhodnutí nenachází, přičemž podle žalovaného měla žalobkyně na mysli pokutový blok ze dne 8. 9. 2022.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody zpochybňující způsoblost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů a nezabýval se předloženými důkazními prostředky.
21. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky. Žalovaný v odůvodnění na str. 2 až 8 napadeného rozhodnutí k jednotlivým odvolacím námitkám žalobkyně uvedl, že existuje rozdíl mezi řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů a řízením o přestupku. Konstatoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Podotkl, že orgánům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí, neboť podle § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu platí, že řidiči se odečtou body, které byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že si správní orgán prvního stupně před vydáním rozhodnutí opatřil pokutové bloky (i trestní příkaz), na základě, kterých bylo vyhotoveno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, jež byly podkladem pro záznam

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bodů do registru řidičů. Žalovaný poté shledal, že údaje zaznamenané na vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení. K tomu uvedl, že ohledně pravomocných rozhodnutí se presumuje jejich správnost za předpokladu, že nejsou nicotná. Samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku v řízení o záznamu bodů přezkoumávat nelze. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že protiprávní jednání žalobkyně jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Žalovaný konstatoval, že s ohledem na platnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí, za něž byly žalobkyni zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by jej činily podkladem pro záznam bodů nezpůsobilým.

22. Ze shora uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný ve své argumentaci reagoval na odvolací námitky žalobkyně. Pokud žalobkyně upozorňuje na skutečnost, že se žalovaný nedostatečně zabýval jejím poukazem na odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů, soud zdůrazňuje, že obsah, rozsah a kvalita odvolání účastníka správního řízení do značné míry předurčuje obsah, rozsah a kvalitu následného rozhodnutí o odvolání (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99). Soud prostudoval odvolání žalobkyně ze dne 22. 11. 2022 a jeho doplnění 11. 12. 2022 a shledal, že žalobkyně sice v odvolání poukázala na to, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti a mají povinnost posuzovat stejné případy shodně, a v této souvislosti uvedla, že za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, avšak dále svou argumentaci ohledně zásady legitimního očekávání nerozvedla a konkrétní rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje či Krajského úřadu Jihočeského kraje neuvedla. Pokud žalobkyně požadovala, aby se žalovaný vyjádřil ke konkrétním rozhodnutím jiných správních orgánů, a k jejich odlišné správní praxi, měla tato rozhodnutí označit. V daném případě žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí předložil ucelený právní názor, proč neshledal, že by prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a z jakého důvodu považuje jednotlivé přezkoumávané pokutové bloky za způsobilé podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobkyně). V takové situaci dle soudu nemůže způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, že se žalovaný nezabýval detailně každou dílčí úvahou žalobkyně uvnitř jednotlivých odvolacích bodů.
23. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a námitku nepřezkoumatelnosti vyhodnotil jako nedůvodnou.
24. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti správního aktu. Míra přezkumu nicméně vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
25. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počet bodů, který za tato jednání bude zaznamenán. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

26. V tomto kontextu soud podotýká, že tedy existuje zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách a řízeními o přestupcích, na základě, kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
27. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

28. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů ve výše naznačeném rozsahu, zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterých bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný se na stranách 4 až 7 zabýval obsahem pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení (strana 7 napadeného rozhodnutí). Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyni byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně, a že tedy ke dni 8. 9. 2022 dosáhla počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
29. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 12. 9. 2022 a ze dne 10. 12. 2019 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Nejprve soud uvádí na pravou míru, že správní spis obsahuje pokutové bloky ze dne 10. 12. 2019 a ze dne 8. 9. 2022, nikoliv však pokutový blok ze dne 12. 9. 2022. Napadené rozhodnutí operuje s pokutovým blokem ze dne 10. 12. 2019 a rovněž několikrát s bloky ze dne 8. 9. 2022 a 12. 9. 2022. Z uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí i žaloba mylně operuje s pokutovým blokem ze dne 12. 9. 2022, ačkoliv z kontextu správního spisu je zřejmé, že se jedná o pokutový blok ze dne 8. 9. 2022. Předmětné pochybení vzniklo tím, že žalobce již v odvolání (a následně i v žalobě) místo správného data vydání pokutového bloku dne 8. 9. 2022, mylně uváděl datum 12. 9. 2022, což je však až datum doručení oznámení o uložení pokuty správnímu orgánu prvního stupně ohledně přestupku ze dne 8. 9. 2022. Toto pochybení převzal žalovaný ve dvou případech do napadeného rozhodnutí (strany 3 a 6), aniž by ho korigoval. Jedná se tedy o písařskou chybu, přičemž soud bude nadále v intencích žaloby přezkoumávat pokutové bloky založené ve správním spise, a to ze dne 10. 12. 2019 a ze dne 8. 9. 2022.
30. K vypořádání následujících námitek soud považuje za vhodné poukázat na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, že: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

31. Pokutovému bloku ze dne 10. 12. 2019 žalobkyně vytýkala, že v kolonce č. 6 je nečitelná právní kvalifikace přestupkového jednání, a údaje na pokutovém bloku tudíž nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty, a tudíž se nemůže jednat o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
32. Soud zjistil, že v bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 10. 12. 2019, série AB/2017, č. B 0658179, je v kolonce č. 6 uvedeno: „Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. K tomuto údaji je nutné dodat, že v kolonce č. 5 je popis skutku vymezen následovně: „10. 12. 2019 v 13:00 hod Ústí nad Labem Truhlářská 17 - řidič neužil bezp. pás + nefunkční směrová světla + stání vlevo § 6/1a + 5/1a + 25/1a) z č. 361/2000 Sb. 1SL 9161“. Pokutový blok obsahuje rovněž podpis žalobkyně. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobkyně byla dne 10. 12. 2019 pokutována za to, že jako řidička motorového vozidla porušila povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. být za jízdy připoutána na sedadle bezpečnostním pásem. Dále porušila povinnost dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu užít vozidlo splňující technické podmínky (nefunkční směrová světla) a rovněž porušila povinnost dle § 25 odst. 1 písm. a) téhož zákona – stát vpravo ve směru jízdy co nejblíže k okraji pozemní komunikace. Tyto skutečnosti vyplývají jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobkyně se přestupku dopustila za jízdy a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé místo a čas spáchání přestupku. Soud se tedy s touto žalobní námitkou neztotožnil a pokutový blok shledal způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
33. Pokutovým blokem ze dne 8. 9. 2022, série AJ/2018, č. B 1562095, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „dne 8. 9. 2022 v 18:36 hod v Ústí n/L nám. Prokopa Velikého 14/10 r. z. X rychlost v obci 50/72/65 km/h § 18/4 z. č. 361/2000 Sb“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Pokutový blok obsahuje i podpis žalobkyně. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobkyni byla dne 8. 9. 2022 naměřena rychlost v obci 72 km/h, což po odečtení odchylky měřicího zařízení představuje rychlost 65 km/h, přičemž nejvyšší dovolená rychlost v obci činí 50 km/h, z čehož je zřejmé, že žalobkyně překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 15 km/h. Žalobkyně tak byla pokutována za to, že jako řidička motorového vozidla překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmá výše uložené pokuty, která je na pokutovém bloku uvedena slovy i číslem.

34. Dále je na předmětném pokutovém bloku uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Místo spáchání přestupku je popsáno názvem obce a ulice s číslem popisným a orientačním. Z pokutového bloku je tedy jednoznačně patrné, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo.
35. Na předmětném pokutovém bloku je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobkyně), její datum narození a adresa místa jejího trvalého pobytu. Ověření totožnosti žalobkyně proběhlo na základě řidičského průkazu a občanského průkazu. Dle názoru soudu jsou v pokutových blocích zcela jasně uvedeny všechny nezbytné údaje o žalobkyni a její totožnost byla řádně ověřena. Současně dala žalobkyně podpisem pokutového bloku jednoznačně najevo, že údaje o její osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti.
36. K předmětnému pokutovému bloku soud dále konstatuje, že formulace v něm obsažené, týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace, nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobkyně dopustila. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakého porušení právních povinností se žalobkyně při provozu na pozemních komunikacích dopustila a jak bylo toto porušení kvalifikováno. Podstatným zůstává, že veškeré údaje uvedené v namítaném pokutovém bloku ve svém souhrnu skutek žalobkyně dostatečně konkrétně popisují, a umožňují tak jednoduše seznat i jeho konkrétní právní kvalifikaci.
37. Forma zavinění je jasně patrná z kolonky č. 7 pokutového bloku, kde jsou uvedeny předtištěné možnosti: „*Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)*“, přičemž možnost „*úmysl*“ je přeškrtnutá. Z uvedeného je tedy zřejmé, že přestupek byl spáchán ve formě nedbalosti.
38. V předmětném pokutovém bloku je výše sankce řádně a čitelně uvedena, a to číslem i slovy. Stejně tak je na pokutovém bloku uvedeno místo, kde byl sepsán, otisk úředního razítka, dále je uvedeno číslo oprávněné úřední osoby, její jméno a příjmení a její podpis, datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobkyně, která tímto zároveň souhlasila s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdila převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobkyně ani nenamítala, že by se o její podpis nejednalo.
39. Namítala-li žalobkyně v souvislosti s podpisem pokutového bloku, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobkyně s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřila souhlas. Pokud žalobkyně podepsala něco, čemu nerozuměla, nebo pokud si žalobkyně údaje nezkontrolovala a neuplatnila námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k její tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého „*[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ Na tyto závěry soud plně odkazuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

40. Vzhledem k relevantní právní úpravě a výše citované konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu proto zdejší soud uzavírá, že neshledal, že by některé z nadepsaných rozhodnutí vydaných v blokovém (příkazním) řízení o přestupcích, za něž byly žalobkyni zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým.
41. K námitce žalobkyně zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdila žalobkyně, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání. S ohledem na uvedené závěry soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování rozhodnutím Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/VO, rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutím Magistrátu města Kladna, ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, a žalobkyni předloženými kopiemi rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, a série FC/2013, číslo bloku C1404971.
42. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobou uplatněné námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. května 2024

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.